

Na Syrië en Wijhe, nu in Kockengen

Dorp voelt zich enigszins overvallen door komst vluchtelingen

KOCKENGEN | Honderdvijftien vluchtelingen uit Eritrea en Syrië kwamen gisteren aan het eind van de middag naar het dorp Kockengen. Drie dagen lang worden zij opgevangen in de sporthal. De Kockenezen voelen zich enigszins overvallen, maar naast de onrust heerst er ook begrip.

DOUWE ANNE VERBRUGGE

Leden van de vrijwillige dorpsbrandweer zijn de hele dag in touw om de sporthal in gereedheid te brengen. Er wordt gesjouwd, getild en gesleept met spullen. Barend van Benthem, brandweercommandant en schooldirecteur van De Wegwijzer, prijst de kracht van het dorp.

„Wie kan helpen helpt, het is alleen de onbekendheid met de situatie die voor wat reuring zorgt.” Ondertussen zweet Henry van der Leeden zich een ongeluk, hij mag met zijn cateringbedrijf drie dagen lang al het voedsel aanleveren. „Ik moet alleen nog halal vlees zien te regelen, dat is even zoeken buiten Kockengen.”

De gemeente Stichtse Vecht heeft voor Kockengen gekozen als locatie voor de opvang van de vluchtelingen vanwege de ‘ligging en capaciteit’, meldt een voorlichter. „De sporthal in Kockengen sluit nu het beste aan bij de situatie.”

Brandweervrijwilliger Ries van Zanten denkt óók te weten waarom

▲ De vluchtelingen komen aan het eind van de middag aan in Kockengen. FOTO DOUWE ANNE VERBRUGGE

er voor Kockengen is gekozen. „Ik hoorde zojuist dat de mensen overall mogen rondlopen. Bij eventuele calamiteiten is het dorp goed af te sluiten, er zijn maar vier toegangswegen naar het dorp. Maar de vluchtelingen zijn echt van harte welkom hoor. Iedereen verdient een dak boven zijn hoofd.”

Calamiteitenmensen

Nachtburgemeester van het dorp, Rob Gels, sluit zich daarbij aan. „Al-

leen jammer dat deze mensen van hot naar her worden gesleept. Ze zijn drie dagen in Wijhe en Olst geweest en nu weer drie dagen hier. Zo creëer je calamiteitenmensen in plaats van kwaliteitsmensen.”

Achter de sporthal bij de korfbalvelden wordt een spelletje jeu-de-boules gespeeld. De drie spelers maken zich geen zorgen. „Maar ik ben er van overtuigd dat ze langer dan drie dagen blijven”, meldt Louis de Rijk. „Je investeert toch niet zo-

veel geld en moeite voor slechts drie dagen!” André Pellegrom drentelt nog wat rond in de sporthal. Hij heeft zich als een van de vele vrijwilligers aangemeld om iets te doen. „Ik heb meegeholpen alle bedden op te zetten, thuis op de bank zitten is ook niet alles. En tja, het gonst wel een beetje op het dorp. Sommigen hebben zo hun twijfels. Maar ik ben nergens bang voor hoor. Alleen wel jammer dat ik van de week niet kan badmintonnen.”